

Manuel Marchena, un conservador ambiciós per pilotar el Poder Judicial

El fins ara president de la sala penal del Suprem assumirà la presidència del CGPJ i de l'alt tribunal, en substitució de Carlos Lesmes, després del pacte PP-PSOE

Manuel Marchena, qui entoma la presidència de president del Tribunal Suprem i el CGPJ | Europa Press

La presidència del Consell General del Poder Judicial (CGPJ) i del Tribunal Suprem continuarà en mans conservadores després del pacte PSOE-PP. El fins ara president de la sala penal de l'alt tribunal, Manuel Marchena, ha estat finalment l'home de consens triat pel bipartidisme espanyol per rellevar Carlos Lesmes (<https://www.naciodigital.cat/noticia/166595/pacte/psoe-pp/situa/marchena/nou/president/cgpj/suprem>), que finalitza mandat el 4 de desembre. Marchena, proper a les tesis del PP, és el mal menor acceptat pels socialistes, que admeten el seu nom a canvi d'una majoria progressista al Poder Judicial.

Manuel Marchena (Las Palmas de Gran Canària, 1959) va accedir a la presidència de la sala penal del Tribunal Suprem el setembre del 2014. La seva elecció va estar envoltada de polèmica. El jutge arrossegava de feia anys fama de governamental i autoritari. En el sector conservador de la judicatura es dibuixen dues escoles diferenciades: una de més corporativista, més autònoma del poder executiu, i una altra de molt sensible a les pressions externes. Marchena sempre ha estat ubicat en aquest últim sector.

Marchena, però, no pertany a la poderosa Associació Professional de la Magistratura (APM), que aplega el gruix del sector conservador. Va arribar a Madrid des de la Fiscalia de les Canàries. I ho va fer de la mà d'Eligio Hernández, nomenat fiscal general de l'Estat pel govern de Felipe González, que el va col·locar a la secretaria tècnica de la Fiscalia.

Un nomenament, el d'Hernández, que va ser molt censurat des de l'oposició, amb el PP al

davant, per la seva proximitat al PSOE. Era cert, tan cert com que Marchena li va agafar gust als despatxos de la Fiscalia General de l'Estat. Quan el PP va guanyar les eleccions, Hernández va marxar, però ell s'hi va quedar.

D'Atutxa a Garzón

Qui encara és el president de la sala penal del Suprem va convertir-se en el braç dret de Jesús Cardenal, fiscal general designat per José María Aznar i exponent de l'ala més reaccionària de la judicatura. D'allí va passar a la Fiscalia en cap del Suprem, entre 2004 i 2007, quan va entrar com a magistrat a l'alt tribunal. Va ser aquí quan va destacar com a ponent i instructor de casos molt mediàtics i polititzats.

El cas Atutxa va ser dels més destacats. L'any 2008, Marchena va ser ponent de la sentència que va condemnar l'expresident del Parlament basc a un any i mig d'inhabilitació per no dissoldre el grup Sozialista Abertzaleak després de la il·legalització de Batasuna. El Tribunal Superior de Justícia del País Basc havia absolt Juan Mari Atutxa però Manos Limpias va recórrer i el Suprem el va condemnar. L'argumentació d'Atutxa, que no va poder complir l'ordre de dissolució, no va ser acceptada, i finalment el Tribunal Europeu de Drets Humans (TEDH) la va tombar.

El nou president del Suprem també va actuar en dos dels tres processos contra Baltasar Garzón, que va ser apartat de la carrera judicial quan el Suprem va condemnar-lo per prevaricació (<http://www.naciodigital.cat/noticia/39571/garzon/11/anys/inhabilitacio>) per haver ordenat escoltes telefòniques entre acusats i advocats de la trama Gürtel. També va intervenir en els cas obert contra Garzón pel cobrament per uns cursos realitzats a Nova York. El mateix Garzón ha denunciat en el seu llibre *En el punto de mira* (<https://www.casadellibro.com/libro-en-el-punto-de-mira/9788408152989/2933375>) (Planeta) l'actuació de Marchena en el procés que va dur a la seva inhabilitació per un període d'onze anys. La sentència sobre les escoltes de Gürtel es va emetre el febrer del 2012.

Marchena i el judici a l'1-O

La seva figura, però, ha acabat de destacar darrerament en la causa catalana. Marchena va presidir la sala que va arxivar les denúncies de CDC contra l'exdirector de l'Oficina Antifrau de Catalunya Daniel de Alfonso i l'exministre d'Interior Jorge Fernández Díaz (<https://www.naciodigital.cat/noticia/117967>) .

Marchena, que ha assumit la instrucció del Pablo Llarena en la causa de l'1-O, havia de ser el president del tribunal encarregat de jutjar la causa contra els líders independentistes, on també s'integren Andrés Martínez Arrieta, Antonio del Moral García, Juan Ramón Berdugo Gómez i Luciano Varela Castro. Ara no podrà ser, pel règim d'incompatibilitats. El seu substitut serà Andrés Martínez Arrieta, de perfil centrista.

Periodistes i companys de professió han denunciat de Marchena episodis de falta d'imparcialitat en processos instruïts en els últims anys. Fins i tot, l'exfiscal anticorrupció Jiménez Villarejo el va descriure com un "perfecte ignorant que té una mala fe absoluta". Ara, però, aquell jove fiscal de les Canàries amb ganes de poder i de despatxos, arribarà a presidir els més alts estaments judicials de l'Estat.